

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Szabó Eszter ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Csörnyi István ügyvéd által képviselt **alperes** ellen élettársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság által 2007. december 21. napján meghozott 17.P.20.144/2007/31. számú ítélet ellen a felperes részéről 32., az alperes részéről 33., 34. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Az alperes által a felperes részére 30 napon belül megfizetendő elsőfokú perköltség összegét 200.000 /Kettőszázezer/ Ft-ra felemeli.

A felperes által az állam javára az elsőfokú ítélet szerinti felhívásra fizetendő feljegyzett eljárási illeték összegét 115.960 /Egyszáztizenötezer-kilencszázhatvan/ Ft-ra leszállítja.

Az alperest képviselő dr. Csörnyi István pártfogó ügyvéd részére 12.000 /Tizenkettőezer/ Ft pártfogó ügyvédi díjat állapít meg.

Felhívja a Győri Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a fentiek szerinti pártfogó ügyvédi díjat dr. Csörnyi István pártfogó ügyvéd részére az ellátmány terhére utalja ki.

Köteles a felperes az állam részére az APEH Nyugat-Dunántúli Regionális Igazgatósága Illetékfőosztály **Helység 1-i** Szervezeti Egységének felhívására a felhívásban jelzett időben és módon megfizetni 72.600 /Hetvenkettőezer-hatszáz/ Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, a fennmaradó 359.600 /Háromszázötvenkilencezer-hatszáz/ Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, valamint az állam által előterjesztett pártfogó ügyvédi díjat az állam viseli.

Az ítéltábla a jogerős határozat rendelkező részének az elsőfokú bíróság útján történő megküldésével megkeresi a **Helység 1-i** Körzeti Földhivatalt,

hogy a szombathelyi belterületi ... helyrajzi szám alatt nyilvántartott lakás megnevezésű ingatlan tekintetében az ingatlan-nyilvántartásban feljegyzett per megindításának tényét törölje.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 30 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.944.000 Ft-ot és ezen összegnek 2006. január 23. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 100.000 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívásában jelzett időben és módon 130.960 Ft kereseti illetéket. Megállapította, hogy a fennmaradó 354.090 Ft kereseti illetéket az állam viseli. Egyben dr. Csörnyi István pártfogó ügyvéd díját 12.000 Ft-ban állapította meg, melyet az állam visel.

Ítéletének indokolása szerint a peres felek 1995. februárjától 2004. novembere között élettársi kapcsolatban éltek. Az élettársi kapcsolat alatt a felperes mindvégig **Ország 1** sofőrként dolgozott, a havi nettó jövedelme túlórákkal együtt 1.288,-- EURO volt.

1997. május 16. napján a felperes **Ország 1** 15.178,-- EURO hitelt vett fel. Ezen kölcsönt 1997. június 1. napjától kezdődően a felperes fizette 60 hónapon keresztül akként, hogy az **Ország 1** vezetett bankszámlájáról történt a részlet fizetése a hitelintézet részére.

Az 1997. május 30. napján kelt adásvételi szerződéssel az alperes a saját nevére vásárolta meg a **Helység 1**, ... szám alatti ingatlan 3.000.000 Ft vételárért. Az ingatlan vételárát az alperes a felperes által **Ország 1** felvett hitelből fizette ki.

Az adásvétel lebonyolítását az alperes végezte ezért került az ingatlan az ő nevére.

A felperes hétközben **Ország 1** élt és ott dolgozott, hétvégeken pedig Magyarországon tartózkodott az alperessel, és a közös gyermekükkel. Az élettársak a gyermekkel abból a fizetésből éltek, amelyet a felperes **Ország 1** keresett. Ebből a fizetésből törlesztette a felperes a lakás megvásárlása céljából felvett hitel törlesztő részleteit is. Az alperes az élettársi kapcsolat alatt a háztartást ellátta, mosott, vasalt, takarított, biztosította a gyermek nevelését.

Az alperesnek az élettársi kapcsolat ideje alatt döntő mértékben munkaviszonya, jövedelme nem volt. 2003. évben létesített rövid időre munkaviszonyt, ekkor az alperesnek 4 órás munkája volt, ezért bruttó 30.000 Ft-ot kapott.

A peres felek az élettársi együttélés ideje alatt összesen 130.000 Ft értékű ingóságot szereztek.

A peres felek élettársi kapcsolata 2004. novemberében megszakadt. Ezt követően az alperes a **Helység 1**, szám alatti ingatlant 2006. január 23. napján kelt adásvételi szerződéssel értékesítette a perben nem álló "A" részére 7.300.000 Ft vételárért. Ezt követően az alperes 2006. március 24. napján kelt adásvételi szerződéssel megvásárolta a **Helység 1**, ... szám alatti ingatlant 6.700.000 Ft vételárért, amely vételár a ... utcai ingatlan eladásából származott. Az alperes a 7.300.000 és a 6.700.000 Ft közötti vételárresszel a felperes felé nem számolt el, azt saját céljaira fordította.

A megyei bíróság alaptalannak találta a felperes tulajdonjog megállapítása iránti keresetét a **Helység 1**, ... szám alatti ingatlan vonatkozásában.

A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján megállapította, hogy a peres felek 1995. februárja és 2005. november között élettársi kapcsolatban éltek. Az élettársi kapcsolat tartama alatt közösen vásárolt ingatlan az élettársak közös tulajdonát képezi akkor is, ha az ingatlan-nyilvántartásba tulajdonosként csak az egyik fél neve kerül bejegyzésre. Ez esetben a másik élettárs bármikor jogszerűen követelheti a tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését. A közös gazdálkodás során megszerzett vagyontárgyakra vonatkozóan az élettársaknak dologi jellegű igényük van. Így a felperesnek dologi igénye keletkezett, mint az ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosnak élettársi közös szerzés jogcímén tulajdonjogának bejegyzésére.

A **Helység 1**, ... utcai ingatlant - amely az alperes kizárólagos tulajdonaként került feltüntetésre az ingatlan-nyilvántartásban - az életközösség megszakadását követően az alperes értékesítette.

Mivel a Ptk. 134 - 141. §-ai és a Ptk. 578/G. § /1/ bekezdése nem tartalmaznak rendelkezést a házastársakra vonatkozó a Csjt. 30. § /1/ bekezdésében foglaltakkal azonos, vagy ahhoz hasonló tartalmú korlátozásra. Ezen törvényhelyek az ügyletkötésben részt nem vett élettársnak az élettárs által az ő hozzájárulása nélkül kötött visszterhes

ügyletért az ügyletkötő harmadik személyekkel szemben fennálló közvetlen felelősségről nem rendelkeznek.

Ezért az élettársak az általuk külön-külön megszerzett vagyontárgyakkal, mint kizárólagos tulajdonukkal mindketten maguk rendelkeznek, így az élettárs rendelkezése a kizárólagos tulajdonaként nyilvántartatott ingatlannal nem ütközik jogszabályba, ezért nem is érvénytelen.

A felperes tulajdonjogának megállapítását a **Helység 1**, ... szám alatti ingatlan vonatkozásában kérte, amely a ...szám alatti ingatlan helyében lépett. A Ptk. 578/G. § /1/ bekezdésében foglalt élettársak közös tulajdonszerzése az élettársi jogviszony tartalma alatt megszerzett, és annak megszűnésekor is meglévő vagyontárgyakra állítja fel a törvényes vélelmet a szerzésben való hozzájárulás arányában történő tulajdonszerzésre. A ... utcai ingatlan pedig nem ilyen ingatlan.

A megyei bíróság a **Helység 1**, ... szám alatti ingatlan forgalmi értékét az adásvételi szerződésben meghatározott 7.300.000 Ft-ban állapította meg, mivel ettől eltérő összeget a felperes nem bizonyított.

Ezt követően vizsgálta, hogy a peres felek a szerzéshez milyen arányban járultak hozzá.

A megyei bíróság a felperes közreműködésénél figyelembe vette, hogy egyedül ő rendelkezett munkaviszonnyal, az ő fizetéséből élt az alperes, illetve a közös gyermek. Az ingatlant a felperes által felvett hitelből vették, és a hitel visszafizetése is a felperes munkabéréből történt.

Az alperes közreműködési arányának a megállapításánál tekintettel volt arra, hogy az alperes ellátta a háztartást, gondoskodott a gyermekről és ez a tevékenysége nemcsak a hétvégekre korlátozódott. Így a szerzési arányt 4/5 - 1/5 arányban határozta meg a méltányosság elvét is figyelembe véve.

A megyei bíróság szerint az élettársi életközössége megszűnésekor az élettársak közös vagyona összesen 7.430.000 Ft volt /... utcai ingatlan 7.300.000 Ft értéke és 130.000 Ft értékű ingóság/, így a felperest a 4/5 tulajdoni aránya alapján 5.944.000 Ft illeti meg.

Ezen összeg után a megyei bíróság kamatfizetési kötelezettséget állapított meg az ingatlan eladásától kezdődően, mivel a felperes tulajdoni igényének érvényesíthetőségét az alperes az önkényes eladással megghiúsította, és e nélkül a alperes jogalap nélkül gazdagodna.

A megyei bíróság a felperes kártérítés iránti keresetét megalapozottnak nem találta, mivel a felperes a perben kioktatás ellenére sem bizonyította, hogy a ... utcai ingatlan értéke magasabb volt a megállapított 7.300.000 Ft vételárnál.

Az ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezést nyújtott be.

A felperes 32. sorszámú fellebbezésében kérte az ítélet megváltoztatását akként, hogy a **Helység 1**, ... szám alatti ingatlan vonatkozásában ő 95/100-ad, míg az alperes 5/100-ad arányban szerzett tulajdonjogot, kérte ezen tulajdonjogának bejegyzését is. Egyben kérte az ingatlan vonatkozásában a közös tulajdon megszüntetését akként, hogy az alperes 5/100-ad tulajdoni hányadát az ítéltábla 340.000 Ft megváltási ár ellenében adja az ő tulajdonába.

Kérte kötelezni az alperest 475.000 Ft és ezen összegnek 2006. január 23. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatainak a megfizetésére.

Ezt az összeget beszámítani kérte az alperesnek jutó ingatlan ellenértékbe és ez alapján vállalta a 135.000 Ft alperes részére történő megfizetését a tulajdonközösség megszüntetésével egyidejűleg.

Másodlagos fellebbezésében kérte az ítélet megváltoztatását akként, hogy az alperes 7.058.500 Ft-ot és ennek törvényes mértékű kamatait legyen köteles megfizetni. A felperes javára járó perköltséget a megítélt 5%-ra kérte felemelni. Igényt tartott a másodfokú perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésének indokolásául előadta, hogy a megyei bíróság ítéletében megállapította, hogy az élettársi kapcsolatuk ideje alatt az ítéletben megjelölt ingóságokat és a **Helység 1**, ... szám alatti lakóingatlant szerezték meg. Ezen ingatlan eladásából és a ... szám alatti ingatlan vételéből különböztként jelentkező 500.000 Ft-tal az alperes a felperes felé nem számolt el, azonban a megyei bíróság álláspontja szerint tulajdoni igényrel a felperes a ... utcai ingatlan helyébe lépett ... szám alatti ingatlan tekintetében már nem léphet fel.

Ha a felperes tulajdoni igénye a **Helység 1**, ... szám alatti ingatlan vonatkozásában tény, akkor azon a pénz mennyiségen is tulajdonjogi igénye van, melyet a tulajdoni hányada ellenértékeként kapott volna, csak az alperes vette át.

Ellenkező esetben sérülne a nemo plus iuris elve hiszen ilyen módon bárki megfosztható lenne tulajdonjától.

Az alperes az értékesítéssel megsértette a Ptk. 205. § /3/ bekezdését, illetve a 117. § /1/ bekezdését, amely szerint tulajdonjogot átruházással csak a dolog tulajdonosától lehet megszerezni. Az alperes milyen jogcímen szerzett tulajdonjogot a felperesnek járó vételár felett, majd ezen felperesi tulajdonú

pénzösszeggel hogyan szerzett tulajdonjogot ... utcai lakás meghatározott hányada felett. Ezzel az alperes megsértette a Ptk. 139 - 146. §-ait is.

Vitatta a megyei bíróság által megállapított 4/5 - 1/5 szerzési arányt. Kiemelten hivatkozott arra, hogy az élettársi kapcsolat alatt az alperes nem dolgozott annak ellenére, hogy valamennyi feltétel adott volt. A közös gyermek 1987. évben született, 1994-ben iskolaköteles sorba lépett.

Ettől kezdve a szülő a nap 8 órájában tudott volna dolgozni, de ő nem akart munkát vállalni. A felperes csak a hétvégeken járt haza, hétközben lett volna erre lehetősége. Így a közös háztartásban végzett munkát is figyelembe véve az alperes a szerzéshez maximum 5/100-ad arányban, míg a felperes 95/100-ad arányban járult hozzá.

Az elsőfokú perköltség felemelését kérte a követelés 5 %-át alapulvéve 295.000 Ft-ra.

Az alperes fellebbezésében a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását és a másodlagos felperesi kereset teljes elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a felperesi kereset - vagylagosan - kettő okból is alaptalan. Egyik ok az, hogy a Ptk. 578/G. §-ára alapított jogcím alapján a felperes az alperes által vásárolt ... szám alatti lakásra tulajdonjogot nem formálhat, ezen lakásingatlant a vagyonmérlegbe sem lehet bevonni és az alperest megtérítésre kötelezni.

Az ítélet maga is megállapítja, hogy a ... utcai lakásingatlant a felperes az **Ország 1** felvett hitelből vásárolta és a hitelt az **ország 1-i** fizetéséből törlesztette. A család a felperes fizetéséből élt, alperesnek nem is volt ezen időszak alatt keresete.

Erre tekintettel a bíróság nem is vélelmezte, hogy a felek törvényesen együtt éltek volna, vagyis az ítélet nem állapította meg a Ptk. 578/G. §-a szerinti életközösség fennállását. Ebből következik az, hogy a ... utcai lakás tulajdonjogát az alperes nem élettársi közös szerzés alapján szerezte meg, hanem ajándék jogcímén. A felperes ajándékozott az alperesnek, valószínűleg a közös gyermekükre tekintettel. A felperes nem ajándék visszavonása címén terjesztett elő keresetet, így a kereset ezen okból is alaptalan.

A megtartott fellebbezési tárgyaláson a Pf.3. sorszámú jegyzőkönyvben hivatkozott arra is, hogy álláspontja szerint a peres felek között élettársi kapcsolat, így élettársi vagyonközösség nem állott fenn. A peradatok alapján

nem állapítható meg az ehhez szükséges valamennyi feltétel az érzelmi kapcsolat, az együttélés, a közös gazdálkodás közöttük megvalósult volna. Hivatkozott arra is, hogy a felperes a peradatok szerint a ...utcai ingatlan vonatkozásában kártérítési kereseti kérelmet nem terjesztett elő, így kereseti kérelem hiányában a megyei bíróság nem rendelkezhetett volna arról, hogy ennek eladási árából jár-e a felperesnek. Az alperes nem vitásan jogosulatlanul vétkezen adta el az ingatlant, de ahhoz, hogy a vételárra a felperes kártérítésként igényt tarthasson kereseti kérelmet kellett volna előterjeszteni.

A felperes jelen tárgyaláson is előadott érvelésére tekintettel hangsúlyozta csak a végrendeletekkel kapcsolatos perekben vizsgálhatja a bíróság a „favor testamenti” elve alapján, hogy van-e a végrendeletben juttatott vagyontárgy helyébe lépett másik vagyontárgy vagy sem. Jelen perben ez az elv nem alkalmazható. Ezért a felperes a ... úti ingatlanon tulajdonjogot nem szerezhette.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253. § /3/ bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátai között bírálta el, és a felperes fellebbezését túlnyomórészt, míg az alperes fellebbezését teljes egészében alaptalannak találta.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság az elsőfokú eljárás adatait a Pp. 206. §-ában foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg, és az ebből levont jogi álláspontja is - az elsőfokú perki költség összegét kivéve - helytálló és megalapozott.

Az ítélet tábla nem osztotta felperesnek azon fellebbezési érvelését, hogy a ... szám alatti ingatlan eladási árából az alperes nevére megvásárolt **Helység 1**, ... szám alatti lakóingatlan vonatkozásában 95/100-ad arányban élettársi közös vagyon címén tulajdonjogot szerzett. Ítéletében a megyei bíróság helyesen állapította meg, hogy az élettársak közös tulajdonszerzése a közös tulajdon sajátos alakzata abban az értelemben, hogy mindkét élettárs szerzése kihat a másikra. Az élettársak és a harmadik személyek közötti külső viszonyban ugyanis az élettársak akár együtt, akár külön-külön szerzőként is szerepelhetnek. Az élettársak egymás közötti, belső viszonyában azonban az akarategységükénél fogva együttesen szerzőknek minősülnek, vagyis a harmadik személlyel kötött szerződés tartalmától és az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéstől függetlenül közös tulajdonosaik annak, amit együttélésük alatt közös gazdálkodásuk eredményeként szereztek. Az élettársi jogviszonyt, tehát a Ptk. 578/G. §-ának /1/ bekezdésében meghatározott - formátlan - kötelelemnek: szerződésnek minősül, az e jogviszony alapján a közös

gazdálkodás során megszerzett vagyontárgyakra vonatkozóan az élettársakat - azok ingó vagy ingatlan jellegétől függetlenül - nem kötelmi jellegű elszámolási igény, hanem a hallgatólagos akarat megegyezésükön alapuló dologi jogi igény illeti meg. Így a ingatlan-nyilvántartáson kívül tulajdonjogot szerzett élettárs a Ptk. 116. §-ának /1/ bekezdése alapján igényt tarthat arra, hogy tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartás feltüntesse. Ez az igénye nem kötelmi jellegű, így nem évül el, ezért ezt az igényét bármiféle időbeli, vagy egyéb korlátozás nélkül, az élettársi jogviszony fennállása alatt, vagy azt követően az élettársi közös vagyon megosztása iránt indított per útján, vagy attól függetlenül is érvényesítheti.

Ugyanakkor az élettársak az általuk külön-külön megszerzett vagyontárgyakkal, mint kizárólagos tulajdonukkal mindketten maguk rendelkeznek, egymás ügyleteiért az ügyletkötő harmadik személlyel szemben felelősséggel nem tartoznak, és ennek megfelelően kell megítélni a külön-külön tett rendelkezéseik érvényességét, illetve joghatásait is. Az élettársak és a harmadik személyek közötti külső, illetve az élettársak egymás közötti belső jogviszonyában egyaránt a polgári jogi jogviszonyokra irányadó Ptk. szabályai alapján kell állást foglalni az élettársak közös tulajdonába tartozó vagyontárgyakkal való rendelkezés érvényessége, illetőleg annak az ügyletkötő harmadik személlyel, vagy az ügyletkötésben részt nem vett másik élettárssal szembeni hatályosságá tárgyában.

A fentiek alapján a megyei bíróság ítéletében helyesen állapította meg, hogy az alperes rendelkezése a kizárólagos tulajdonaként nyilvántartott ingatlannal nem ütközik jogszabályba, ezért ez a szerződés nem érvénytelen.

Az életközösség megszakadását követően, a ... szám alatti ingatlan érvényes átruházása folytán pedig a felperes az ezt követően megvásárolt ... szám alatti ingatlan vonatkozásában tulajdonjogot nem szerezhethet, hanem a Ptk. 578/G. § /1/ bekezdése alapján kötelmi jellegű elszámolásra tarthat csak igényt. E vonatkozásban az ítéletábra teljes egészében osztotta a megyei bíróság ítéletben kifejtett jogi álláspontját.

Az ítéletábra nem találta alaposnak a szerzési arány megváltoztatására vonatkozó felperesi fellebbezési érvelést sem.

A Ptk. 578/G. § /1/ bekezdése szerint az élettársak együttélésük alatt a szerzésben való közreműködésük arányában szereznek közös tulajdont. Ha a közreműködés aránya nem állapítható meg, azt azonos mértékűnek kell tekinteni. A háztartásban végzett munka szerzésben való közreműködésnek számít.

A peres felek élettársi kapcsolata 1995. februárjától 2004. novembere között állt fenn. Ezen időszak alatt az alperes a közös kiskorú gyermekkel **Helység 1**-en lakott, míg a felperes hétközben **Ország 1** dolgozott és a hétvégeken járt haza. A kiskorú gyermek ellátását és felügyeletét az alperes biztosította. Gazdálkodásuk belső tartalmát illetően egyértelműen megállapítható, hogy a vagyongyarapításban a felperes munkavégzésének számottevően nagyobb jelentősége volt, hiszen az **Ország 1** megszerzett jelentős összegű keresetéből élt az egész család, az alperesnek csak igen rövid ideig állt fenn munkaviszonya. Ez azonban az életközösség fennállását nem zárja ki, csupán a szerzésben való közreműködés arányát befolyásolja. Mindezen adatokat mérlegelve az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság helyesen állapította meg 4/5, illetve 1/5 arányban a szerzéshez való hozzájárulás mértékét. A felperes által javára kért 95/100-ad, illetve 5/100-ad arány megállapítására az ítéltábla lehetőséget nem látott, figyelemmel a közös háztartásban végzett munka értékének méltányos figyelembevételére is.

Nem alapos az alperes azon fellebbezési érvelése, hogy a felperes azért nem tarthat igényt semmiféle elszámolásra, mivel közte és a felperes között nem állt fenn élettársi kapcsolat.

A Ptk. 685/A. §-a értelmében az élettárs fogalmi kelléke, hogy a felek éljenek együtt házasságkötés nélkül, rendelkezzenek közös háztartással, továbbá közöttük érzelmi és gazdasági közösség egyaránt fennálljon. A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.II.20.759/1993/4. számú döntésében kimondta, hogy az élettársi kapcsolat fogalma feltételezi a közös lakásban való együttélést, a közös háztartás fenntartását, az érzelmi és gazdasági közösség fennállását, valamint hogy kifelé az összetartozásukat minden vonatkozásban vállalják. Ezen tényállási elemek együttes megvalósulása esetén az életközösség fennállását meg kell állapítani.

Az élettársi kapcsolat tehát érzelmi, vagyoni és érdekközösséget tételez fel. Így önmagában az együttlakás ténye, vagy a házasság felbontás után fenntartott nemi kapcsolat az élettársi jogviszony megállapításához nem elegendő, szükséges az is, hogy az érdekeltek közösen intézzék anyagi ügyeiket, gazdasági téren együttműködjenek.

A bírói gyakorlat nem tulajdonít jelentőséget az élettársi viszony megállapíthatósága körében annak, hogy a felek miként kezelték az együttélés alatt a jövedelmüket és a közös háztartás fenntartásához milyen módon járultak hozzá.

Nem zárja ki az élettársi kapcsolat megállapíthatóságát önmagában az, hogy a közös gazdálkodás során csak az egyik fél gondoskodott a pénzkezelésről, és viselte a közös háztartással kapcsolatos kiadásokat, tevékenységeket.

Nem a pénzkezelés formális módja, hanem a jövedelmeknek a közös életvitelhez való felhasználása, a megtakarításnak az együttélést szolgáló célra fordítása az, ami a gazdálkodás jellegét meghatározza /Legfelsőbb Bíróság P.II.20.272/1990./.

A polgári jog „korlátozott élettársi vagyonszövetségét” nem ismer, a feleknek a közös gazdálkodásban folytatott eltérő tevékenységének következményeit a szerzésben való közreműködés során a tulajdonszerzés arányának megállapításakor kell figyelembe venni.

A mai megváltozott életviszonyok mellett a felek „együttélése” megvalósul az esetben is, ha a peres felek nem élnek folyamatosan egy lakásban, hiszen a felperes hétközben külföldön dolgozott, csak a hétvégeket és a szabadságát töltötték együtt. Ugyanakkor a felek kapcsolatukat kifelé teljes egészében felváltották, úgy éltek, mint a házastársak.

A gazdasági közösség megvalósulásának a felek vagyoni helyzetétől és jövedelemszerző tevékenységétől függően számos formája lehetséges, részben a mindennapi életvitel keretei között, részben pedig a közös boldogulás céljából vállalt jelentősebb vagyoni döntések kialakításánál.

A közös életvitel megfelelő színvonalú kielégítésének közös gazdasági célja a felek viszonyában megállapítható, hiszen az együttélésük alatt vásárolták az ingatlant és a 130.000 Ft értékű ingóságokat.

A fentieket figyelembe véve a megyei bíróság ítéletében megalapozottan és helyesen állapította, hogy a felperes és az alperes között 1995. februárjától 2004. novemberéig élettársi kapcsolat állt fenn.

Ezt a tényt a felperes a személyes meghallgatása során a 30. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldalán teljes egészében elismerte. Így minden alapot nélkülöz az alperes az élettársi kapcsolat hiányára történő fellebbezési érvelése.

Az ítélet tábla nem osztotta az alperesnek az ajándékozással kapcsolatos fellebbezési érvelését sem. Erre vonatkozóan az elsőfokú eljárásban semmiféle nyilatkozatot nem tett, sőt a 30. sorszámú jegyzőkönyvben a személyes meghallgatása során kifejezetten elismerte, hogy „Az élettársi közösség alatt a ... utcai ingatlant, illetőleg a felsorolt 10 ingóságot szereztük.”.

Ezen túlmenően az elsőfokú eljárás adataiból egyértelműen megállapítható - ezt az alperes sem vitatta -, hogy a ... utcai ingatlant az élettársi kapcsolat fennállása alatt a felperes által felvett hitelből vásárolták meg, és az kizárólag azért került az alperes nevére, mert hétközben a felperes külföldön

tartózkodott és az itthoni ügyeket az alperes intézte. Az ajándék szóba sem került a felek között.

Nem alapos az alperes azon hivatkozása sem, hogy a felperes kártérítés megfizetése iránti keresetének hiányában a másodlagos keresetet el kellett volna utasítani.

A megyei bíróság ítéletében helyesen és megalapozottan állapította meg, hogy a peres felek között élettársi kapcsolat állt fenn. Az élettársi kapcsolat megszűnését követően a felperes a Ptk. 578/G. §-a alapján jogszerűen kérte az élettársi közös vagyon megosztását, az ingatlannak kapcsolatos tulajdoni igényének az ingatlannak az alperes általi eladásával történt meghiúsulása miatt a szerzés aránya szerinti elszámolást. A peres felek jogviszonya a Ptk. 578/G. § /1/ bekezdésén és a 685/A. §-án alapul, melyre egyébként a megyei bíróság a döntését alapította és amely elszámolási kötelmi igényt a felperes vagylagosan előterjesztett.

Az ítélet tábla részben megalapozottnak találta a felperesnek az elsőfokú perköltség felemelésre vonatkozó fellebbezési érvelését.

A Pp. 81. § /1/ bekezdése szerint részleges pernyertesség esetében a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembevételével határoz.

A megyei bíróság a felperes pernyertességi arányát helyesen 73 %-os arányban állapította meg, így ezt figyelembe véve a 100.000 Ft elsőfokú perköltség összege nem áll arányban a pernyertesség arányával.

Ezért az ítélet tábla az elsőfokú perköltség összegét a már hivatkozott Pp. 81. § /1/ bekezdése és a 32/2003. /VIII.22./ IM. számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja alapján bruttó 200.000 Ft-ra felemelte, míg a felperes által az állam javára fizetendő feljegyzett eljárási illeték összegét szintén ezen arálynak megfelelően 115.960 Ft-ra leszállította.

Mindezen indokok alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján a per fő tárgya tekintetében helybenhagyta, míg a perköltség és a feljegyzett illeték összegét a fentiek szerint módosította.

Az ítélet tábla a fellebbezési eljárás illetékviseléséről a már hivatkozott Pp. 81. § /1/ bekezdése alapján a pernyertesség illetve pervesztesség arányának megfelelően kötelezte a kisebb részben pervesztéses felperest az Itv. 59. §-a alapján az őt terhelő fellebbezési eljárási illeték megfizetésére. Az alperes a peres eljárásban teljes személyes költségmentességben részesült, így az ő vonatkozásában a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket és a pártfogó ügyvédi díjat a 6/1986. /VI.26./ IM. számú rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14.

§-a, illetve a 7/2002. /III.30./ IM. számú rendelet 5. §-a értelmében az állam viseli.

Az ítéltábla a perfeljegyzés törléséről az Inytv. 65. §-a alapján rendelkezett.

Győr, 2008. évi október hó 30. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József sk.
bíró